

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15C/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119399597
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:6119399597.4

Uznesenie

Okresný súd Levice, v spore žalobkyne: D.. I. M., advokátka, so sídlom XXX XX R. Q., Q. A. XX, proti žalovanej: L. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX A., Na bašte 2, zastúpená advokátom: D.. H. P., AK so sídlom Levice, Ľ. R. XX, o žalobe na zaplatenie 36.737,20 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie **zastavuje**.

II. Žalovanej **priznáva nárok** na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

odôvodnenie:

1. Okresnému súdu Levice (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) bola dňa 19.12.2019 elektronicky doručená žaloba postúpená z Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „upomínací súd“), ktorou sa žalobkyňa domáhala od žalovanej zaplatenia sumy 36.737,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy počítaným od 31.10.2016 do zaplatenia.

2. Po procesných úkonoch vykonaných v súvislosti so zabezpečením vyjadrení, súd posúdil žalobu ako zjavne nedôvodnú a to s prihliadnutím na žalovanou vznesenú námietku premlčania, ako aj s prihliadnutím na právoplatné zamietajúce rozhodnutie okresného súdu vo veci vedenej na okresnom súde pod spisovou značkou 16C/11/2020 tej istej žalobkyni, v skutkovo obdobnej právnej veci, ktoré bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu Nitra č. k. 5Co/1/2021 -161 zo dňa 21.04.2021, právoplatné dňa 24.06.2021. V potvrdzujúcom rozhodnutí bol jednoznačne vyslovený právny názor o dni, od ktorého je potrebné počítať začiatok plynutia premlčania. Súd preto vyzval najskôr právneho zástupcu žalobkyne podľa § 138 zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), na späťvzatie žaloby v ktorom zároveň súd vyslovil aj predbežné právne posúdenie žaloby. Následne bolo súdu doručené odvolanie splnomocnenia udeleného žalobkyňou jej právnomu zástupcovi, z ktorého dôvodu súd preto identickú výzvu spolu aj s listinnými dokladmi zaslal aj žalobkyni, ktorá však zotrvala na podanej žalobe, čo oznámila v svojom písomnom podaní zo dňa 08.09.2021 - č. I. 141.

3. Okresný súd určil termín pojednávania na dňa 20.09.2021, na ktorom pojednávaní žalobkyňa rovnako zotrvala na podanej žalobe. V deň pojednávania prevzal zastupovanie žalovanej právny zástupca, o čom predložil súdu aj splnomocnenie zo dňa 20.09.2021, na základe ktorého sa pojednávania aj zúčastnil. Keďže medzi stranami sporu nebolo možné dospieť k mimosúdnej dohode, žalovaná zotrvala na vznesenej námietke premlčania, súd pristúpil k otvoreniu pojednávania, ktoré bolo odročené na dňa 12.11.2021.

4. Dňa 08.11.2021 žalobkyňa doručila súdu späťvzatie žaloby v celom rozsahu a to najskôr e - mailom a následne, dňa 10.11.2021, bol súdu doručený aj originál takto zaslaného elektronického podania.

Žalobkyňa uviedla, že žalovanú a jej členov rodiny zastupovala cca v piatich právnych problematikách. Opätovne uviedla, že údajné vypovedanie právnej pomoci nebolo ňou prevzaté, bolo vrátené naspäť, čo jej klientka (žalovaná) popiera, a tak zobrala na vedomie, že platí fikcia doručenia. Poukázala na neetické konanie žalovanej, ktorá až začiatkom tohto roka a v inom konaní predložila fotokópiu podacích lístkov, ktorými údajne bola výpoveď doručovaná (okrem iných, aj v konaní o vypořádanie BSM). Práve pre uvedené skutočnosti žalobkyňa zobrala žalobný návrh v celom rozsahu späť. Čo sa týka trov konania žiadala, aby neboli priznané v tomto spore, pretože podľa nej právny zástupca L. H. vedome nepreukazoval doklad o podaní výpovede, tvrdil len, že výpoveď bola daná, čím vznikli trovy konania v oveľa väčšej výške, ako by boli pri pôvodnom návrhu na vydanie platobného rozkazu. Ďalej uviedla, že neverí, že peniaze za poctivo vykonanú prácu advokáta, ktoré jej bývalá klientka p. H. takýmto spôsobom ušetrila, uľahčia jej svedomie, najmä voči svojej rodine.

5. Právny zástupca žalovanej vyjadril súhlas so späťvzatím žaloby, avšak nesúhlasil s návrhom žalobkyne na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania. Uviedol, že žalobkyňa procesne zavinila, že konanie bude následkom späťvzatia zastavené. Poukázal na to, že žalobkyňa viedla spor o nároku, ktorý je premlčaný, pričom o premlčaní vedela, vedieť mohla a mala, nakoľko v iných konaniach bolo o obdobných nárokoch žalobkyne rozhodnuté s výsledkom jej neúspechu v konaní. S prihliadnutím na uvedené, právny zástupca žiadal priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

8. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. Žalobkyňa zobrala žalobu späť po tom, ako súd vo veci už pojednával, s ktorým späťvzatím vyslovila žalovaná prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu súhlas. Okresný súd preto konania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami zastavil.

10. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

11. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. V danom prípade došlo k zastaveniu konania z dôvodu späťvzatia žaloby, kde žalobkyňa okrem iného uviedla, že berie na vedomie, že platí fikcia doručenia. Trovy konania žiadala v tomto konaní nepriznať, pretože podľa nej trovy konania vznikli v oveľa väčšej výške, ako by boli pri pôvodnom návrhu na vydanie platobného rozkazu z dôvodu, že právny zástupca žalobkyne vedome nepreukazoval doklad o podaní výpovede, tvrdil len, že výpoveď bola daná. Žalovaná s takýmto rozhodnutím o trovách konania vyslovila nesúhlas.

14. S prihliadnutím na uvedené, súd preto skúmal možné splnenie podmienok na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania podľa § 257 CSP, ktoré predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§256 ods. 1). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, teda nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, ktorými sú dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Čo sú to dôvody hodné osobitného zreteľa, ako aj výnimočné okolnosti, to zákon bližšie nešpecifikuje. Existuje k tomu však už ustálená judikatúra (napr. UZN NS SR sp. zn. 2MCdo/17/2009, 5Cdo/67/2010 alebo 3MCdo/46/2012). K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže

dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Avšak nejedná sa o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (nález Ústavného súdu ČR, III. ÚS 292/07, alebo I. ÚS 303/12). Musí sa jednať o prvok individualizácie (nález ÚS ČR, II. ÚS 727/2000) a to hlavne z dôvodu negatívneho dopadu tohto ustanovenia na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Okrem uvedeného pri dôvodoch hodných osobitného zreteľa súd prihliada aj na majetkové, sociálne, osobné, zárobné a iné pomery všetkých strán sporu (teda nielen tej strany, ktorú by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj tej strany, ktorej majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady trov konania dotknutá). Súd si zároveň všimá aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní. Aplikácia citovaného ustanovenia o nepriznaní náhrady trov konania sa nesmie javiť ako neprímeraná tvrdosť voči stranám sporu a nesmie odporovať dobrým mravom. (uznesenie Ústavného súdu SR zo 6. 6. 2019, sp. zn. II. ÚS 113/2019).

15. Zároveň toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľe), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania.

16. Čo sa týka okolností tejto veci, jedná sa o bežnú žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáha finančného plnenia titulom vystavenej faktúry za poskytnuté právne služby. Žalovaná už v rámci podaného odporu vzniesla námietku premlčania, s ktorou sa súd stotožnil a vyzval žalobkyňu na späťvzatie žaloby s prihliadnutím aj na tú skutočnosť, že vo vyššie citovanom rozhodnutí už bola jednoznačne vyriešená otázka premlčania nároku, kde bolo konštatované doručenie výpovede fikciou doručenia. Navyše v tomto konaní (oproti konaniu 16C/11/2020) súd disponoval aj ďalšími listinnými dokladmi zabezpečenými z konania 7C/83/2010 - e mail na č. I. 128, z ktorých je jednoznačné, že žalobkyňa mala najneskôr dňa 06.09.2016 (teda aj po dátume pre fikciu doručenia) vedomosť o odvolaní splnomocnenia, čo potvrdila slovami „...Vami uvedené skutočnosti sú pravdivé“ (tieto doklady boli žalobkyňi zaslané spolu s výzvou na späťvzatie žaloby). Ak bola žaloba na upomínací súd podaná až dňa 15.10.2019, bola podaná oneskorene. Žalobkyňa mienila do konania predložiť rozhodnutia vyšších súdnych autorít v obdobnej právnej veci, ako aj zotrvala na ňou navrhnutých dôkazoch. Súd preto pojednávanie odročil. Takéto rozhodnutia do konania predložené neboli, súdu bolo doručené späťvzatie žaloby v celom rozsahu.

17. Z konania, ako aj spisu č. 7C/83/2010 má súd preukázané, že žalobkyňa skutočne poskytovala právne služby žalovanej v konaní o vyporiadaní BSM a že došlo k ukončeniu aj tohto zastúpenia. Žalobkyňa si za ňou vykonané služby vyúčtovala odmenu, ktorú jej žalovaná neuhradila a preto podala žalobu na upomínací súd, avšak až po uplynutí 3 rokov. Tak žalovaná, ako aj syn žalovanej v inom konaní, vzniesli námietku premlčania, ktorá bola v konaní vedenom na okresnom súde XXC/XX/XXXX považovaná za úspešne vznesenú námietku premlčania, z ktorého dôvodu preto žaloba bola zamietnutá. Aj v konaní 16C/11/2020 boli na preukázanie doručenia výpovede predložené rovnaké podacie lístky, ako boli predložené zo strany právneho zástupcu žalovanej aj do tohto konania, hoci až na pojednávaní konanom dňa 20.09.2021. Sama žalobkyňa ale vo svojom späťvzatí žaloby uviedla, že o týchto dokladoch mala vedomosť už začiatkom tohto roku, keď tieto doklady boli predložené v inom konaní. Z uvedeného je zrejmé, že tieto okolnosti, ako ani žiadne iné okolnosti, ktoré vyplynuli v tomto konaní, nemožno považovať ako výnimočnosť okolností tohto konania, pretože ak žalobkyňa mala pohľadávku voči žalovanej, ktorá z jej strany nebola dobrovoľne uhradená, bolo namieste podať žalobu na plnenie, avšak pre zvýšenie šance na úspech (keďže bola namietaná aj hodnota jedného úkonu právnej pomoci, čo by muselo byť predmetom dokazovania), žaloba mala byť podaná v lehote 3 rokov od vzniku nároku na úhradu odmeny za poskytnutú právnu pomoc. Pokiaľ žalobkyňa podala takúto žalobu až po lehote 3 rokov, sama sa vystavila oslabeniu ňou uplatneného nároku práve pre prípad vznesenej námietky premlčania, ktorá v konečnom dôsledku v tomto konaní aj bola vznesená.

18. S prihliadnutím na uvedené súd prijal záver, že nie je splnená prvá zákonná podmienka, ktorou je výnimočnosť prípadu. Aj napriek tomu, že zákon vyžaduje kumulatívne splnenie uvedených dvoch podmienok, t. j. pre to, aby súd nerozhodol o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP je

postačujúce nenaplnenie čo aj len jednej z uvedených zákonných podmienok, súd sa zaoberal aj druhou, ktorou súd dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Čo sa týka dôvodov hodných osobitného zreteľa, aj v tomto prípade súd prijal záver, že nie sú rovnako splnené a to ani vo vzťahu ku konaniu, ako ani vo vzťahu k stranám sporu.

20. 1. Pri posúdení samotného konania, súd dospel k záveru, že toto konanie nie je ničím zvláštne, resp. sa nejedná ani o také konanie v ktorom by nastala nešpecifická procesná situácia, ktorú by súd prípadne mohol považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa. Jedná sa o bežnú žalobu, ktorou žalobkyňa sleduje vyriešenie spornosti ňou vyčísleného nároku za ňou poskytnuté právne služby práve žalovanej.

20. 2. Súd rovnako prípadné dôvody hodné osobitného zreteľa nevzhliadol ani na strane strán sporu. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyni nebolo priznané oslobodenie od platenia súdneho poplatku, takáto žiadosť nebola v konaní ani podaná, žalobkyňa súdny poplatok zo žaloby riadne uhradila. Aj keď žalobkyňa neprodukovala dôkazy preukazujúce nielen jej majetkovú situáciu ale ani majetkovú situáciu žalovanej, ako ani neuviedla, nezdokladovala, prečo by trovy konania mala znášať práve žalovaná, súd dospel k záveru, že z dôvodu späťvzatia žaloby v konaní v ktorom žalovanej už vznikli trovy konania, by bolo výrazným spôsobom zasiahnuté do jej majetkových práv, keďže žalobkyňa pristúpila k späťvzatiu žaloby až po pojednávaní, v ktorom čase už bola žalovaná zastúpená advokátom. Podľa názoru súdu, navýšenie trov konania spôsobila sama žalobkyňa.

20.3. Súd nerozporuje tú skutočnosť, že konanie žalovanej, ktorá využívala niekoľko rokov právne služby žalobkyni, za ktoré služby ale nevykonala úhradu zodpovedajúcu poskytnutým službám, nemožno považovať v žiadnom prípade za spravodlivé vo vzťahu k žalobkyni, na druhej strane, žalovaná len využila možnosť vyplývajúcu zo zákona a vzniesla námietku premlčania. Podľa názoru súdu žalobkyňa ako advokátka musela mať vedomosť o tom, že v prípade podania žaloby po uplynutí lehoty 3 rokov, bude jej nárok oslabený, ak bude vznesená námietka premlčania. V danom prípade sa žalobkyňa nemala spoliehať na to, že táto klientka (žalovaná) jej bola odporučená jej známym, hlavne ak došlo z jej strany k odvolaniu splnomocnenia na zastupovanie v konaní o vyporiadanie BSM a to nielen ňou, ale aj ostatnými jej rodinnými príslušníkmi v iných právnych veciach. Teda do tejto nepriaznivej situácie sa dostala sama žalobkyňa, ktorá vyčkávala na dobrovoľnú úhradu, resp. podanie žaloby oneskorene bolo ovplyvnené aj jej zdravotnými problémami.

21. Z vyššie uvedeného súd preto prijal záver, že v tomto konaní nie je splnená ani jedna z podmienok, ktorých splnenie zákon vyžaduje k tomu, aby mohol súd rozhodnúť podľa § 257 CSP. Súd preto o nároku na náhradu trov konania nerozhodol tak, že ich náhradu žiadnej zo strán konania nepriznal, ale o trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP.

22. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je súd pri rozhodovaní o trovách konania povinný skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda ako na strane žalobkyne, rovnako aj na strane žalovanej a to výlučne z procesného hľadiska. Táto zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené. Na strane žalobcu existuje procesné zavinenie aj v prípade, ak vzal žalobu späť pre dôvodné vznesenie námietky premlčania žalovanou stranou, čo je prípade aj tohto konania.

23. Pokiaľ je preukázané, že zastavenie konania zavinila žalobkyňa, ktorá zobrala žalobu späť z dôvodu jej premlčania, a ak zároveň neboli dôvody na rozhodnutie o trovách konania podľa § 257 CSP, súd preto nárok na náhradu trov konania priznal žalovanej tak, ako to vyplýva z druhého výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolaie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.